

Intervju med Hanna Lindblad, musikalartist, 2008-06-12. Av Jessica Mittelton, image coach och Marlène Näslund, frilansjournalist.

Hej Hanna. Hur bemöter du frågor som du helst inte vill svara på? Om vi skulle hamna där.

– Med ett leende på läpparna frågar jag till exempel "varför vill du veta det"? Så här: Fråga vad du vill, jag svarar på vad jag vill ha, ha...

Du jobbar ju som musikalartist. En musikalartist verkar behöva vara en övermänniska som ska vara expert på sång, dans och skådespeleri. Känns det otacksamt när artister som bara behärskar en av tre möjliga får en massa utrymme i media?

– Ja, eller nej! Det tycker jag inte. Det är ju ett yrkesval.

Är det svårt att bygga sitt eget varumärke inom din bransch?

– Ja, jag kan känna mig lite kluven ibland. Det är tre tunga ämnen man har valt att syssla med. Det kan till exempel vara svårt för en musikalartist att få filmroller för att man inte är en "riktig skådis". Det är fördomar som jag och mina kollegor håller på att jobba bort!

Är du villig att utmana din självbild?

– Ja det är jag. Jag tycker att jag utmanar mig själv varje dag i mitt jobb. Jag är bra på att ta kontakt med människor som intresserar mig och som jag tror jag kan ha ett utbyte med.

Är du nöjd och stolt över dig själv?

– Jag är stolt över att jag har gått min egen väg och att jag har kommit dit jag kommit. Där jag är nu. Jag har ett bra driv och om jag skulle skada mig så skulle jag ändå hitta andra vägar att få jobba på.

Hur yttrar det sig till vardags?

– Jag har höga krav på min omgivning, höga krav på min familj och mina vänner. Om jag inte får något i utbyte så känns det onödigt.

Bekräftelse, hur viktigt är det?

– Mitt yrke är ju bekräftelseorienterat. Självkärlt söker jag bekräftelse, men det gör ju alla, per definition. Jag tycker om att ge och det är kul att göra det för publiken.

En klar bekräftelse är ju att se på alla uppsättningar du har varit med i. Kan du rabbla upp några så att man förstår hur aktiv du är?

– Jag har ju en del på mitt cv vid det här laget. Sound of music, Saturday night fever, A Chorus Line och Stefan Odelbergs trollerishow. Jag gör ju även annat förutom musikal som att jag körade bakom Markoolio och Darin och så har jag gjort krogshower med Lill-Babs, Martin Stenmarck och Sven-Ingvars. Och förra sommaren så jobbade jag med Robert Wells Rhapsody in Rock.

Vad händer om du misslyckas, eller till exempel om en regissör inte skulle vilja ha dig i någon roll?

– Då är det bara att bita ihop och gå vidare, inte ta det personligt. Det känns som att det finns en mening med allt ibland. Det är viktigt att lita på magkänslan. Jag tackade nej till Mamma Mia och Björn och Benny för att göra Skönheten och Odjuret och kanske kan det uppfattas som ett konstigt val, men jag kände att det kunde vara mer utvecklande. Det ledde i sin tur till en huvudroll i Saturday Night Fever... Familjebilden skapar också en stark grundtrygghet. Men självklart kan även jag ha dåligt självförtroende ibland. Jag tycker inte alltid att jag sjunger bra, men jag står ju ändå här och spelar huvudrollen i en musikal.

Hur hanterar du människor med andra åsikter än dina?

– Jag försöker vara förstående och lyssna, jag är tålmodig. Jag är mellanbarn. Kanske har

det någon betydelse i sammanhanget.

Vad avgjorde och fick dig att satsa på en karriär inom musikalindustrin?

– Jag såg Cats i London när jag var nio år och jag blev så fascinerad. Jag älskade att sjunga och dansa, kunde inte bestämma mig för vad som var roligast. Såg flera musikaler som till exempel Fame och det fick mig att inse att det är musikal jag vill hålla på med. Det känns överkligt att nu få träffa alla personer som man själv en gång har sett i någon musikal.

Vad tror du om musikalartistens framtid?

– Jag tror att musikal är på uppsving. Det såg man inte minst nyligen på TV3 där lördagsunderhållningen handlade just om musikalartisters jakt på huvudroller i London. För min egen del så jobbar jag på nästa produktion som kommer att vara tillsammans med Karl Dyall och Rennie Mirro. Vi hyllar Hollywood och MGM studios. Det var där allting började! Det är nog ingen som kan göra om det dom gjorde på den tiden.

Vi i Sverige ska vara stolta över våra produktioner och artister. Jag tycker att vi håller hög kvalitet. Ju bättre föreställningar som sätts upp, desto nöjdare publik. Och mer jobb till oss.

Finns det några vändpunkter i ditt liv som du tydligt ser ledde vidare till framgång?

– Saturday Night Fever var min första stora roll. Där känns det som att jag fick mer uppmärksamhet. En annan vändpunkt var när jag hoppade av gymnasiet för att börja på Balettakademien. Trodde aldrig att jag skulle komma in men jag kom in direkt som yngsta elev och gick ut som bästa.

Något annat viktigt är väl att du kan anses vara godkänd och erkänd nu i och med att du vann Guldmasken för bästa kvinnliga huvudroll i mars 2007?

– Ja, det känns som att folk i branschen vet vem jag är nu, så nu kan jag faktiskt ställa lite högra krav än tidigare. Sen tycker jag inte att det har så mycket med Guldmasken i sig att göra utan mer mottagandet ifrån publiken och kritiker. Jag har fått lite brev och sådana saker. Det ska skrivas autofrafer och det ska skickas kort! Mer sånt! Det är smickrande. Jag svarar gärna.

Vad är framgång för dig, hur definierar du det?

– Att jag känner mig lycklig och mår bra. Att jag får hålla på med det jag tycker om.

Din Star Quality, är den enbart av godo?

– Min Star Quality ha, ha... Ja, den har nog bara varit till min fördel.

Har du bra självkänsla och självförtroende?

– Ja det tycker jag att jag har. Både och. Det beror på vad det gäller såklart. Självkänslan är mer konstant än självförtroendet.

Kan de få sig en törn emellanåt och vad händer då?

– Absolut. Jag ifrågasätter nästan jämt min egen förmåga, om jag räcker till och så vidare. Jag måste hela tiden prestera och vara på topp. Det tar på krafterna ibland. Det bästa sättet att återhämta sig för mig är att göra saker jag älskar. Som att laga mat, gå ut och dansa en hel natt med mina vänner, se en bra film.

Har du tappat övertygelsen någon gång?

– Nja... det kan jag inte säga att jag har. Jag är rätt envis av mig. Har jag bestämt mig för att köra då gör jag det fullt ut. Sen är det klart att jag med tiden har lärt mig vad jag tycker är roligast och när jag själv tycker att jag presterar som allra bäst. Det är då kickarna kommer! Om man däremot har gjort något jobb som inte känns särskilt bra så får man varken en kick eller betalt av det. Men man lär sig av sådana saker också.

Vilka kvaliteter har du och vad får du jobba lite mer för?

– Den sociala kompetensen har jag alltid haft. Jag tycker om att ta kontakt och att träffa människor. Jag är nyfiken, målinriktad, glad och har ett bra driv. Jag måste jobba mer med vad jag själv står för och ställningstaganden, det är nackdelen med att vara smidig. Sen är jag ganska rastlös av mig. Allt ska gå så himla snabbt. Jag måste bli bättre på att stanna upp, lyssna av och känna efter.

Vilka är nackdelarna med att vara en musikalstjärna?

– Att det är ett jäkla slit. Det som är tufft är att göra så många föreställningar. Fem i veckan, tre timmar långa. Jag är aldrig nöjd och det är en otrygg bransch. Samtidigt så tycker jag inte att det skulle vara kul att vara fast anställd heller. Men det innebär att man måste vara beredd på att flytta och vara flexibel.

Hur förbereder du dig inför en roll?

– Läser igenom manuset flera gånger, läser om tidsepoker och gör mycket research. Det blir mycket övning på repliker, och om jag inte får hjälp av regissören så ser jag till att få annan hjälp. Skådislektioner är något jag skulle vilja ha mer av.

Lägger man för lite fokus på skådespeleriet i musikaler?

– Ja, det tycker jag. Regissörerna har inte alltid tid för personliga direktiv utan litar på att vi levererar. Men det är ju viktigt att det blir trovärdigt så man borde nästan ha en personlig coach till var och en. Lite dyrt kanske.

Hur hittar man känslan och fokus inför eller under en föreställning när man inte är laddad?

– Mötet med publiken ger alltid en kick. Jag har stor respekt för publiken. Ibland så får man tänka att "det här är faktiskt ett jobb", det kan inte vara ständig nytändning, Man har så pass hög lägstanivå att ingen märker på mig på scen om jag har en dåligt eller bra dag. Kickarna är ju trots allt mest för mig själv. När jag tagit en dansklass på dagen så har jag mer fokus och mer teknik med i bakhuvudet.

Fusktricks?

– Ett trick, som är det enda som funkar för mig, är att om jag ska ha dubbla föreställningar på lördagen piffa upp mig från topp till tå och ha klackskor när jag går till jobbet. Jag måste se till att få en bra start med fullständig närvaro. Man får omvandla jobbig energi till något positivt. Man får gråta lite extra på slutet eller skratta lite extra när det är dags för det.

Hur tar du hand om dig själv fysiskt och psykiskt för att vara ett vasst instrument på scenen?

– Fysiskt så tar jag mina dansklasser, då mår jag som bäst. Annars får jag dåligt samvete. Det gör jag två till tre gånger i veckan. Sen har jag en personlig tränare som jag tränar med två gånger i veckan. Det är slitigt att göra föreställningar och man måste träna. Jag hade en period när det var jobbigt men då tänkte jag att jag ska gå dit och bara ha kul och för att må bra. Skippa all prestige och bara köra på. Tidigare tänkte jag att jag borde kunna allt men nu känner jag att jag tränar för min egen skull. Jag är inte där för att döma andra människor och då utgår jag från att de inte dömer mig heller. Psykiskt så hade jag en coach ett tag som jag bollade med. Det var bra. Annars så får jag mycket kraft av mina föräldrar och mina vänner. Jag är nog mer för att prata än att gå inåt i mig själv. En plan är att lära mig att stanna upp. Att på nåt sätt känna efter själv innan jag pratar med andra.

Vart går skiljelinjen mellan dig och din roll?

– Under Saturday Night Fever tyckte jag i början att jag var ledsen även privat. Man får lära sig att spara på energin. Jag måste ju ta med mina egna erfarenheter, det jag har gått igenom för att kunna hitta de känslor jag behöver för mitt skådespeleri. Det gäller att göra rollen på riktigt så att det inte blir en låtsaskaraktär. Jag och Kathy Selden i Singin' in the

Rain är inte så långt ifrån varandra. Hon vill också gå sin egen väg och göra sin sak. Hon är lite prätigare bara.

Hur viktigt är det att behålla ditt privatliv som artist?

– Det är viktigt, pojkvän eller förhållande vill jag inte ens prata om. Jag vill ha fokus på mitt artisteri.

Du verkar hålla högt tempo med gasen i botten, stämmer det?

– Det är högt, men jag tycker inte att jag är så stressad. Har alltid massa saker inplanerade, men det är ju saker som jag tycker är kul! Springer oftast från en sak till en annan. Jag är tidsoptimist och vill få ut så mycket som möjligt av min tid. Vill gärna hinna med möte på förmiddagen, balettklass vid lunch, proteindrink, dubba film och sedan middag.

Hur funkar det där med dubbning egentligen?

– Det är många moment, man får texten direkt, man ska få till repliken på en gång. Än så länge är det små filmer men jag hoppas att det kan leda till något större, till exempel Disney.

Vad mer skulle kunna vara större än idag, vad har du för mål och drömmar om framtiden?

– Jag vill bo i New York och jobba där. Det är slitigt men det skulle vara pricken över i: et. Hoppas att jag bor där kanske 2010.

Var får du din kraft och inspiration ifrån?

– Tror att det har mycket att göra med att jag jobbar med det jag älskar. Många letar efter vad de ska hålla på med, men jag får ju hålla på med det jag vill och jag utvecklas. Det är inspirerande och jag träffar människor var och varannan dag som inspirerar mig. Något som ger kraft är känslan av att vara i nuet, det måste man vara på scenen. Det är en häftig känsla!

Vad för slags människor hänger du med?

– De jag umgås med är livsnjutare och vi lever och njuter här och nu.

Och förebilder, vilka påverkar och motiverar dig?

– Mina föräldrar. Men någon som jag också har bollat mycket med är Sissela Kyle. Hon är så bra. Hon är ödmjuk och en härlig människa med integritet och med båda fötterna på jorden. Om jag ber om råd så ger hon mig det. Och hon är ärlig och tydlig. Och Madonna! Hon är så cool! Hon har helt gått sin egen väg och ligger steget före hela tiden. Engagerar sig och känns som en mänsklig människa. Hon har sina barn, hon har sin man och hon har väl vardagsproblem som alla andra. Hon verkar inte vara rädd att ta hjälp av de personer som kan ge henne ett uppsving. Samarbete är jätteviktigt och framförallt kul!

Det kändes klokt och insiktsfullt. Vad kommer din mognad ifrån?

– Dels från min uppväxt, jag har fått ta ansvar och hjälpa till mycket. Jag och mina syskon har inte blivit behandlade annorlunda bara för att man är barn.

Vad tycker du att andra borde lära sig?

– Det är viktigt att våga. Att vidga vyerna och våga ta kontakt med andra människor. Det känns som att det är många som är instängda i sig själva. Det är viktigt att ge komplimanger till varandra. Det tycker jag att vi är duktiga på i min bransch. Sen ska man lära sig att ta emot!

Hur bemöter du negativitet och folk som skapar sin framgång genom att sänka andra?

– Jag tycker att jag är ödmjuk och kan ta de flesta människor. Tips är att vara ödmjuk, ha fötterna på jorden, inte ta åt sig så mycket. Försök låta bli att läsa tidningar. Men jag själv läser tidningarna om jag är med för att det är kul att synas och jag är nyfiken.

Jämför du dig med andra artister?

– Gwen Stefani tycker jag är cool och inspirerande. Nina Persson är grymt cool, hon är egen. Och Petra Nielsen inspirerade mycket när jag var liten.

Vad får dig att gilla just dom här tre?

– Dom är alla starka kvinnor. Dom har gått sin egen väg och det ger dom integritet.

Kan du drabbas av prestationsångest eller känna tunga krav från omgivningen?

– Inte från omgivningen, det är mer från mig själv i så fall. Publiken har ju höga förväntningar. De har betalt sina pengar och vill få valuta för det. Man vill leva upp till förväntningarna och gärna nå över förväntningarna också.

Hur mycket feedback vill och orkar man ta in av publik och kritiker?

– Jag läser recensioner för att jag är så pass nyfiken. När det står bra saker så är det lättare att läsa dom och då känns det ju bättre än annars. Så länge jag känner att jag gjort ett bra jobb så kan jag ta ganska mycket kritik. Då har jag en slags magkänsla och vet ändå att det funkar. Oavsett om någon annan tycker något annat.

Vems kritik eller feedback är mest konstruktiv för dig?

– Mina föräldrars och andra jag ser upp till. Jennie Widegren (Bounce) är en förebild för hon är generös och otroligt begåvad.

Hjälper du andra?

– Ja, jag tycker det. Man får alltid tillbaka det på något sätt. Det är så liten bransch, man måste kunna samarbeta och ha social kompetens. Även om man är en jättebra artist så funkar det inte utan social kompetens. Så är det i alla branscher. Man vill inte jobba med någon som är svår att samarbeta med.

Får du som modedefantast samarbeta kring kostymeringen i uppsättningarna du är med i?

– Ibland kan jag påverka men oftast så har kostymören en ganska tydlig idé och då får man vara lyhörd.

Vart går gränsen för en avklädd outfit för dig?

– Det beror ju självklart på hur det framställs. Jag såg Cabaret i Norge där alla var helt nakna i slutet när dom gick in i gaskammaren. Det var väldigt starkt. Om det är avklätt bara för att det ska vara sexigt skulle jag aldrig vara topless eller ha en liten string.

Hur mycket tror du att modet påverkar din personlighet?

– Rätt mycket faktiskt. Det är ett sätt att uttrycka sig på. Det har fått mig att våga stå för den jag är och gå min egen väg. Inte härma någon annan. Jag märkte det tydligt när jag gick i högstadiet och det var många som fällde kommentarer över hur jag såg ut. Till slut så tröttnade dom och insåg att jag har min egen stil. Det är viktigt att stå för den man är.

Hur väljer du dina kläder?

Efter humör!

Har du något favoritdecennium som influerar din styling mest?

– Just nu är det mycket 20- och 50-tal.

Du var ju nyligen på en kläutförsäljning i New York. Vad köpte du, för hur mycket, och varför?

– Jag är shoppingtokig. Suck! Fyra klänningar, en jacka, två väskor, två par skor, massa noter från en musikalnotsaffär, accessoarer... Jag är grym på att hitta outlet och rea. Om jag

tycker något är snyggt så har jag svårt att motstå.

Vi närmar oss slutet på den här intervjun och spurtar med några korta frågor som du kan svara lika kort på. Dolda talanger?

– Jag kan sticka, åka skidor, laga mat... segla optimistjolle (fast jag är nog lite stor för det nu!).

Stilikon?

– Gwen Stefani, Nina Persson och Betsey Johnson.

Vilken är din favoritmusikal?

– Chicago. Jag skulle så gärna vilja göra den också, det är drömmen.

Varför?

– Det är vass koreografi, låtarna är grymma, stilen, frisyerna, en galen historia. Legally Blond var också kul.

Någon favoritbok?

– Stieg Larssons trilogi.

Favoritfilm?

– Morrhår och ärtor, en helt fantastisk svensk klassiker, Before Sunset. Sen har jag ju sett Dirty Dancing över 200 gånger såklart.

Favoritartist?

– Madonna, Judy Garland och Justin.

Vad skulle du ha jobbat med om du inte vore musikalartist?

– Någonting som har med människor att göra. Jag skulle kunna öppna ett skönt fik med massa nyttig god mat och skön inredning. Kanske eventbyrå. Någon annan typ av visuell kommunikation.

Vad vill du kommunicera till omvärlden?

– Närvaro, glädje, inspiration, styrka!